

1.MEKTUP

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Çarşamba, 08 Mayıs 2024 02:52 -

0000000000 0000000000 000000 000000

000000000000 0000 00

Birinci Mektub

0000000000 000000 000000 0000 000000 000000000000 00000000000000000000

Dört سوالin muhtasar cevabıdır

Birinci Sual: Hazret-i Hızır Aleyhisselâm hayatta mıdır? Hayatta ise niçin bazı mühim ulema hayatını kabul etmiyorlar?

Elcevap: Hayattadır, fakat meratib-i hayat beştir. O, ikinci mertebededir. Bu sebebden bazı ulema hayatında şüphe etmişler.

Birinci Tabaka-i Hayat: Bizim hayatımızdır ki, çok kayıdlarla mukayyedir.

İkinci Tabaka-i Hayat: Hazret-i Hızır ve İlyas Aleyhimesseleâm'ın hayatlarıdır ki, bir derece serbesttir. Yani bir vakitte pek çok yerlerde bulunabilirler. Bizim gibi beşeriyet levazımatıyla daimî mukayyed değildirler. Bazan istedikleri vakit bizim gibi yerler, içerler; fakat bizim gibi mecbur değildirler. Tevatür derecesinde ehl-i şuhud ve keşif olan evliyanın, Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve isbat eder. Hattâ makamât-ı velayette bir makam vardır ki, "Makam-ı Hızır" tabir edilir. O makama gelen bir veli, Hızır'dan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bazan o makam sahibi yanlış olarak, ayn-ı Hızır telakki olunur.

sh: » (M: 6)

çnc Tabaka-i Hayat: Hazret-i İdris ve İsa Aleyhimesseleâm'ın tabaka-i hayatlarıdır ki, beşeriyet levazımatından tecerrüd ile, melek hayatı gibi bir hayata girerek nuranî bir letafet kesbeder. Âdeta beden-i misalî letafetinde ve cesed-i necmî nuraniyetinde olan cism-i dnyevîleriyle semavatta bulunurlar.

Âhirzamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (A.S.M.) ile amel edecek mealindeki hadîsin sırrı şudur ki: Âhirzamanda felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı uluhiyete karşı İsevîlik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada, nasilki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılinciyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini öldürür; öyle de Hazret-i İsa Aleyhisselâm, İsevîlik şahs-ı manevîsini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevîsini temsil eden Deccal'ı öldürür.. yani inkâr-ı uluhiyet fikrini öldürecek.

Dördüncü Tabaka-i Hayat: Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'anla şühedanın, ehl-i kuburun fevkinde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet şüheda, hayat-ı dünyevîlerini tarîk-ı hakta feda ettikleri için, Cenab-ı Hak kemal-i kereminden onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer, fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı Âlem-i Berzahta onlara ihsan eder. Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar.. yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar.. kemal-i saadetle mütelezziz oluyorlar.. ölümdeki firak acılığını hissetmiyorlar. Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir, fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saadet, şühedanın lezzetine yetişmez. Nasılki iki adam bir rü'yada Cennet gibi bir güzel saraya girerler. Birisi rü'yada olduğunu bilir. Aldığı keyf ve lezzet pek noksandır. "Ben uyansam şu lezzet

kaçacak" diye düşünür. Diğeri r'yada olduğunu bilmiyor. Hakikî lezzet ile hakikî saadete mazhar olur.

İşte Âlem-i Berzahtaki emvat ve şühedanın hayat-ı berzahiyeden istifadeleri, öyle farklıdır. Hadsiz vakıatla ve rivayatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sabit ve kat'îdir. Hattâ Seyyidüşşheda olan Hazret-i Hamza Radıyallahü Anh, mükerrer vakıatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vakıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve isbat edilmiş. Hattâ -ben kendim-

Ubeyd isminde bir yeğenim ve talebem vardı. Benim yanımda ve benim yerime şehid olduktan sonra, üç

sh: » (M: 7)

aylık mesafede esarete bulunduğum zaman, mahall-i defnini bilmediğim halde, bence bir rü'ya-yı sadıkada, taht-el Arz bir menzil suretindeki kabrine girmişim. Onu şüheda tabaka-i

hayatında gördüm. O, beni ölmüş biliyormuş. Benim için çok ağladığını söyledi. Kendisini hayatta biliyor; fakat Rus'un istilasından çekindiğı için, yer altında kendine güzel bir menzil yapmış. İşte bu cüz'î rü'ya, bazı şerait ve emaratla, geçen hakikata, bana şuhud derecesinde bir kanaat vermiştir.

Beşinci Tabaka-i Hayat: Ehl-i kuburun hayat-ı ruhanîleridir. Evet mevt; tebdil-i mekândır,

ıtlak-ı ruhtur, vazifeden terhistir.
İdam ve adem ve fena değildir.
Hadsiz vakıatla ervah-ı
evliyanın temessülleri ve ehl-i
keşfe tezahürleri ve sair ehl-i
kuburun yakazaten ve
menamen bizlerle
münasebetleri ve vakıa mutabık
olarak bizlere ihbaratları gibi
çok delail, o tabaka-i hayatı
tenvir ve isbat eder. Zâten
beka-i ruha dair
"Yirmidokuzuncu Söz" bu
tabaka-i hayatı delail-i kat'îye ile
isbat etmiştir.

İKİNCİ SUAL: Furkan-ı

Hakîm'de □□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

gibi âyetlerde "Mevt dahi, hayat
gibi mahluktur, hem bir
nimettir." diye ifham ediliyor.
Halbuki zâhiren mevt; inhilâldir,
ademdir, tefessühtür, hayatın
sönmesidir, hâdimüllezzattır..
nasıl mahluk ve nimet olabilir?

Elcevap: "Birinci Sual"ın cevabının âhîrinde denildiği gibi: Mevt, vazife-i hayattan bir terhistir, bir paydostur, bir tebdil-i mekândır, bir tahvil-i vücuddur, hayat-ı bâkiyeye bir davettir, bir mebde'dir, bir hayat-ı bâkiyenin mukaddimesidir. Nasılki hayatın dünyaya gelmesi bir halk ve takdir iledir; öyle de, dünyadan gitmesi de bir halk ve takdir ile, bir hikmet ve tedbir iledir. Çünkü en basit

tabaka-i hayat olan hayat-ı
nebatiyenin mevti, hayattan
daha muntazam bir eser-i
san'at olduğunu gösteriyor.
Zira meyvelerin,
çekirdeklerin, tohumların
mevti; tefessüh ile çürümek
ve dağılmakla görüldüğü
halde, gayet muntazam bir
muamele-i kimyeviye ve
mizanlı bir imtizacat-ı
unsuriye ve hikmetli bir
teşekkülât-ı zerreviyeden
ibaret olan bir yoğurmaktır ki,

bu görünmeyen intizamlı ve hikmetli ölümü, sünbülün hayatıyla tezahür ediyor. Demek çekirdeğin mevti, sünbülün mebde-i hayatıdır; belki ayn-ı hayatı hükmünde olduğu için, şu ölüm dahi, hayat kadar mahluk ve muntazamdır.

sh: » (M: 8)

Hem zîhayat meyvelerin
yahut hayvanların mide-i
insaniyede ölümleri,
hayat-ı insaniyeye
çıkmalarına menşe'
olduğundan; "o mevt,
onların hayatından daha
muntazam ve mahluk"
denilir.

İşte en edna tabaka-i
hayat olan hayat-ı
nebatiyenin mevti; böyle
mahluk, hikmetli ve
intizamlı olsa, tabaka-i
hayatın en ulvîsi olan
hayat-ı insaniyenin
başına gelen mevt,
elbette yer altına girmiş
bir çekirdeğin hava
âleminde bir ağaç olması
gibi, yer altına giren bir

insan da, Âlem-i
Berzah'ta, elbette bir
hayat-ı bâkiye snbul
verecektir.

Amma mevt, nimet
olduğunun ciheti ise,
çok vcuhundan dört
vechine işaret ederiz.

Birincisi: Ağırlaşmış
olan vazife-i hayattan
ve tekâlif-i
hayatiyeden âzad
edip, yüzde
doksandokuz
ahbabına kavuşmak
için, Âlem-i Berzah'ta
bir visal kapısı
olduğundan, en büyük

bir nimettir.

İkincisi: Dar,
sıkıntılı, dağdağalı,
zelzeleli dünya
zindanından çıkarıp;
vüs'atli, sürurlu,
ızdırabsız, bâki bir

hayata
mazhariyetle..
Mahbub-u Bâki'nin
daire-i rahmetine
girmektir.

Üçüncüsü:
İhtiyarlık gibi şerait-i

hayatiyeyi
ağırlaştıran bir çok
esbab vardır ki;
mevti, hayatın pek
fevkinde nimet
olarak gösterir.
Meselâ: Sana
ızdırab veren pek
ihtiyar olmuş peder

ve validen ile
beraber, ceddin
cedleri, sefalet-i
halleriyle senin
önünde şimdi
bulunsaydı; hayat
ne kadar nıkmetsen,
mevt ne kadar
nimet olduğunu

bilecektin. Hem
meselâ: Güzel
çiçeklerin âşıkları
olan güzel
sineklerin, kışın
şedaidi içinde
hayatları ne kadar
zahmet ve ölümleri
ne kadar rahmet

olduğu anlaşılr.

Dördüncüsü:
Nevm nasılki bir
rahat, bir rahmet,
bir istirahatıtır;
husussan

musibetzedeler,
yaralılar, hastalar
için.. öyle de:
Nevmin büyük
kardeşi olan mevt
dahi,
musibetzedelere
ve intihara
sevkedenden belalarla

mbttela olanlar
için ayn-ı nimet ve
rahmettir. Amma
ehl-i dalalet için
müteaddid
Sözlerde kat' isbat
edildiği gibi; mevt
dahi hayat gibi
nıkmetsinde

nıkm³et, azab
içinde azabdır. O,
bahisten hariçtir.

ÜÇÜNCÜ SUAL:
Cehennem
nerededir?

Elcevar: □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

{

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Cehennemin
yeri, bazı
rivayatla

"Taht-el Arz"
denilmiştir.
Başka

sh: » (M: 9)

yerlerde beyan
ettiğımız gibi;
Küre-i Arz,
hareket-i
seneviyesiyle
ileride mecma-ı
haşır olacak bir

mevdanın
etrafında bir
daire çiziyor.
Cehennem ise,
Arzın o medar-ı
senevîsi
altındadır

demektir.
Görünmemeleri
ve
hissedilmemele
ri, perdeli ve
nursuz ateş
olduğu içindir.

Küre-i Arzın
seyahat ettiđi
mesafe-i
azmede pek
çok mahlukat
var ki, nursuz
oldukları için

görünmezler.
Kamer, nuru
çekildikçe
vücudunu
kaybettiđi gibi,
nursuz çok
küreler,

mahluklar
gözüümüzün
önünde olup
göremiyoruz.

Cehennem
ikidir: Biri
suğra, biri
kübradır. İleride
suğra, kübraya
inkılab edeceği
ve çekirdeęi

hükümünde
olduğu gibi,
ileride ondan
bir menzil olur.
Cehennem-i
Suğra yerin
altında, yani

merkezindedir.
Kürenin altı,
merkezidir. İlm-i
Tabakat-l
Arzca
malmdur ki:
Ekseriya her

otuzüç metre
hafriyatta, bir
derece-i hararet
tezayd eder.
Demek
merkeze kadar
nısf-ı kutr-u

Arz, altıbin
ksur kilometre
olduğundan,
ikiyüz bin
derece-i
harareti cmi',
yani ikiyüz defa

ateş-i
dünyevîden
şedid ve
rivayet-i hadîse
muvafık bir ateş
bulunuyor. Şu
Cehennem-i

Suğra,
Cehennem-i
Kübra'ya ait
çok vezâifi,
dünyada ve
Âlem-i
Berzah'ta

görmüş ve
ehadîslerle
işaret edilmiştir.
Âlem-i Âhiret'te,
Küre-i Arz
nasılki
sekenesini

medar-ı
senevîsindeki
meydan-ı haşre
döker; öyle de
içindeki
Cehennem-i
Suğra'yı dahi

Cehennem-i
Kübra'ya emr-i
İlahî ile teslim
eder. Ehl-i
İtizal'in bazı
imamları
"Cehennem

sonradan
halkedilecektir"
demeleri, hâl-i
hazırda
tamamıyla
inbisat
etmediğinden

ve sekenelerine
tam münasib
bir tarzda
inkişaf
etmediğinden,
galattır ve
gabavettir. Hem

perde-i gayb
içindeki âlem-i
âhirete ait
menzilleri
dünya
gözümüzle
görmek ve

göstermek için,
ya kâinatı
küçültüp iki
vilayet
derecesine
getirmeli
veyahut

gözüümüzü
büyütüp
yıldızlar gibi
gözlerimiz
olmalı ki
yerlerini görüp
tayin edelim.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

âhiret âlemine
ait menziller, bu
dünyevî
gözümüzle
görülmez.

Fakat bazı
rivayatın
işaratıyla,
âhiretteki
Cehennem, bu
dünyamızla
münasebetdard

ır. Yaz'ın
şiddet-i
hararetine

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □

denilmiştir.
Demek bu

dünyevî
küçücük ve
sönük akıl
gözüyle, o
büyük
Cehennem
görülmez.

Fakat ism-i
Hakîm'in
nuruyla
bakabiliriz.
Şöyle ki:

Arzın medar-ı
senevîsi
altında
bulunan
Cehennem-i
Kübra,

sh: >> (M: 10)

yerin
merkezindeki
Cehennem-i

Suğra'yı güya
tevkil ederek
bazı vezâifini
gördürmüş.
Kadîr-i
Zülcelal'in
mülkü pek çok

geniştir.
Hikmet-i
İlahiye nereyi
göstermiş ise
Cehennem-i
Kübra oraya
yerleşir. Evet

59 / 177

Zülkernal,
gözümünüzün
önünde
kemal-i
hikmet ve
intizam ile

Kamer'i Arz'a
bağlamış;
azamet-i
kudret ve
intizam ile
Arz'ı Güneş'e

rabtetmiş ve
Güneş'i
seyyaratıyla
beraber Arz'ın
sr'at-i
seneviyesine

yakın bir
sr'at ile ve
haşmet-i
Rububiyetiyle,
bir ihtimale
göre

Şemsüşşümu
s tarafına bir
hareket
vermiş ve
donanma
elektrik

lâmbaları gibi
yıldızları,
saltanat-ı
Rububiyetine
nuranî
şahidler

yapmış;
onunla
saltanat-ı
Rububiyetini
ve azamet-i
kudretini

göstermiş bir
Zât-ı
Zülcelal'in
kemal-i
hikmetinden
ve azamet-i

kudretinden
ve saltanat-ı
Rububiyetind
en uzak
değildir ki,
Cehennem-i

Kübra'yı
elektrik
lâmbalarının
fabrikasının
kazanı
hükmüne

getirip âhirete
bakan
semanın
yıldızlarını
onunla iş'al
etsin; hararet

ve kuvvet
versin. Yani,
âlem-i nur
olan
Cennet'ten
yıldızlara nur

verip,
Cehennem'de
n nâr ve
hararet
göndersin.
Aynı halde o

Cehennem'in
bir kısmını
ehl-i azaba
mesken ve
mahbes
yapsın. Hem

bir Fâtır-ı
Hakîm ki; dağ
gibi koca bir
ağacı, tırnak
gibi bir
çekirdekte

saklar.

Elbette o Zât-ı
Zülcelal'in
kudret ve
hikmetinden
uzak değildir

ki; Küre-i
Arz'ın
kalbindeki
Cehennem-i
Suğra
çekirdeğinde

Cehennem-i
Kübra'yı
saklasın.

Elhasıl:

Cennet ve
Cehennem,
şecere-i
hilkatten ebed
tarafına
uzanıp

eğilerek giden
bir dalın iki
meyvesidir.
Meyvenin yeri
ise, dalın
mntehasınd

adır. Hem řu
silsile-i
kâinatın iki
neticesidir.
Neticelerin
mahalleri,

silsilenin iki
tarafındadır.
Süflîsi, sakili
aşağı
tarafında;
nuranîsi,

ulvîsi yukarı
tarafındadır.
Hem ş seyl-i
şunatın ve
mahsulat-ı
maneviye-i

arziyenin iki
mahzenidir.
Mahzenin
mekânı ise,
mahsulâtın
nev'ine göre,

fenası altında,
iyisi
stndedir.
Hem ebede
karşı cereyan
eden ve

dalgalandıran
mevcudat-ı
seyyâlenin iki
havzıdır.
Havzın yeri
ise, seylin

durduğı ve
tecemmu'
ettiğı yerdedir.
Yani habîsatı
ve
müzahrefatı

esfelde,
tayyibatı ve
safiyyatı
a'lâdadır.
Hem ltuf ve
kahrın,

rahmet ve
azamet in iki
tecelligâh ıdır.
Tecelligâh ın
yeri ise,
heryerde

olabilir.
Rahmân-ı
Zlcemâî ve
Kahhâr-ı
Zlcelâî
nerede

isterse
tecelligâhını
açar.

Amma
Cennet ve
Cehennem'in
vcudları ise,
Onuncu ve
Yir

sh: » (M: 11)

misekizinci

ve

Yirmidokuzu

ncu

Sözler'de

gayet kat'î

bir surette

isbat
edilmiştir.
Şurada
yalnız bu
kadar deriz
ki: Meyvenin

vücudu dal
kadar ve
neticenin
silsile kadar
ve mahzenin
mahsulât

kadar ve
havzın ırmak
kadar ve
tecelligâhın,
rahmet ve
kahrın

vcudları
kadar kat'î
ve yakîndir.

DÖRDÜNCÜ
SUAL:
Mahbublara
olan aşk-ı
mecazî aşk-ı
hakikîye

inkılab ettiđi
gibi, acaba
ekser nâsda
bulunan
dünyaya
karşı olan

aşık-ı mecazî
dahi bir aşık-ı
hakikîye
inkılab
edebilir mi?

Elcevap:
Evet.
Dünyanın
fâni yüzüne
karşı olan
aşk-ı

mecazî,
eğer o âşık,
o yüzün
üstündeki
zeval ve
fena

çirkinliğini
görüp ondan
yüzünü
çevirse, bâki
bir mahbub
arasa,

dünyanın
pek güzel ve
âyine-i
esma-i
İlahiye ve
mezraa-i

âhiret olan
iki diğ er
y z ne
bakmağ a
muvaffak
olursa, o

gayr-ı meşru
mecazî aşk,
o vakit, aşk-ı
hakikîye
inkılaba yüz
tutar. Fakat

bir şart ile ki,
kendinin zâil
ve hayatıyla
bağlı
kararsız
dünyasını,

haricî
dünyaya
iltibas
etmemektir.
Eğer ehl-i
dalalet ve

gaflet gibi
kendini
unutup
âfâka dalıp,
umumî
dünyayı

hususî
dünyası
zannedip
ona âşık
olsa, tabiat
bataklığına

düşer
boğulur.
Meğer ki
hârika
olarak bir
dest-i inayet

onu

kurtarsın.

Şu hakikati

tenvir için şu

temsile bak.

Meselâ:

Şu güzel
zînetli
odanın dört
duvarında,
dördümze

ait dört
endam
âyinesi
bulunsa, o
vakit beş

oda olur.

Biri hakikî

ve umumî,

dördü misalî

ve hususî...

Herbirimiz
kendi
âyinemiz
vasıtasıyla,
hususî

odamızın
şeklini,
heyetini,
rengini
değıştirebilir

iz. Kırmızı
boya
vursak,
kırmızı;
yeşil

boyasak,
yeşil
gösterir. Ve
hakeza..
âyinede

tasarrufla
çok
vaziyetler
verebiliriz;
çirkinleştirir,

güzelleřtirir,
çok
řekillere
koyabiliriz.
Fakat haricî

ve umumî
odayı ise
kolaylıkla
tasarruf ve
tağyir

edemeyiz.
Hususî oda
ile umumî
oda
hakikatta

birbirinin
aynı iken,
ahkâmda
ayrıdırlar.
Sen bir

parmak ile
odanı harab
edebilirsin,
ötekinin bir
taşını bile

kımlıdatama
zsın.

İşte dünya
süslü bir
menzildir.
Herbirimizin
hayatı, bir

endaml
âyinesidir.
Şu
dünyadan
herbirimize

birer dünya
var, birer
âlemimiz
var. Fakat
direği,

merkezi,
kapısı,
hayatımızdı
r. Belki o
hususî

dünyamız
ve
âlemimiz,
bir
sahifedir.

Hayatımız
bir kalem..
onunla
sahife-i
a'malimize

geçecek
çok şeyler
yazılıyor.
Eğer
dünyamızı

sevdikse,
sonra
gördük ki:
Dünyamız
hayatımız

üstünde
bina edildiği
için,
hayatımız
gibi zâil,

fâni,
kararsızdır,
hissedip
bildik. Ona
ait

muhabbeti
miz, o
hususî
dünyamız
âyine

sh: »»
(M:12)

olduğ ve
temsil ettiği
gzzel
nukuş-u
esmâ-i

İlâhiyeye
döner;
ondan,
cılve-i
esmâya

intikal eder.

Hem o

hususî

dünyamız,

âhiret ve

Cennet'in
muvakkat
bir fidanlığı
olduğunu
derkedip,

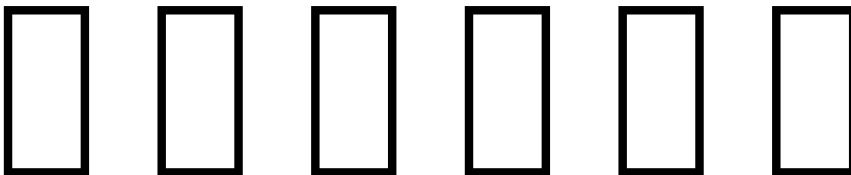
ona karşı
şedid hırs
ve taleb ve
muhabbet
gibi

hissiyatımı
Zı onun
neticesi ve
semeresi
ve sümbülü

olan uhrevî
fevaidine
çevirsek, o
vakit o
meczâî

aşık, hakikî
aşka
inkılab
eder.

Yoksa

1.MEKTUP

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Çarşamba, 08 Mayıs 2024 02:52 -

1.MEKTUP

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Çarşamba, 08 Mayıs 2024 02:52 -

□ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □

sırrına

mazhar
olup,
nefsini
unutup,
hayatın

zevalini
düşünmey
erek,
hususî
kararsız

dünyasını,
aynı
umumî
dünya gibi
sabit bilip,

kendini
lâyemut
farzederek
dünyaya
saplansa,

şedid
hissiyat ile
ona
sarılsa,
onda

boğulur
gider. O
muhabbet
onun için
hadsiz bela

ve azabdır.

Çünki o

muhabbett

en

yetîmâne

bir şefkat,
me'yusâne
bir rikkat
tevellüd
eder.

Bütün
zîhayatlara
acıır; hattâ
güzel ve
zevale

maruz
bütün
mahlkata
bir rikkat ve
bir firkat

hisseder;
elinden bir
şey
gelmez,
ye's-i

mutlak
içinde elem
çeker.
Fakat
gafletten

kurtulan
evvelki
adam, o
şedid
şefkatin

elemine
karşı ulvî
bir tiryak
bulur ki;
acıdığı

bütün
zhayatları
n mevt ve
zevalinde
bir Zât-ı

Bâki'nin
bâkî
esmâsının
daimî
civvelerini

temsil eden
âyine-i
ervahları
bâkî görür;
şefkati, bir

sürura
inkılab
eder. Hem
zeval ve
fenaya

maruz
bütün
güzel
mahlûkatın
arkasında

bir cemâî-i
münezzeh
ve hüsn-ü
mukaddes
ihzas eden

bir nakş ve
tahsin ve
san'at ve
tezyin ve
ihсан ve

tenvir-i
daimîyi
görür. O
zeval ve
fenayı

tezyid-i
hüsn ve
tecdid-i
lezzet ve
teşhir-i

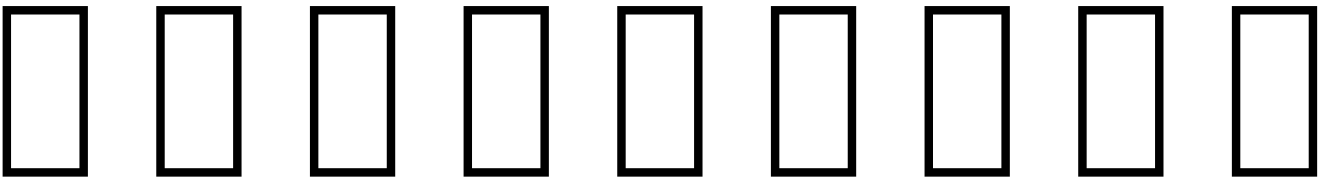
san'at için
bir
tazelendir
mek
şeklinde

görüp,
lezzetini ve
şevkini ve
hayretini
ziyadeleştirtir

1.MEKTUP

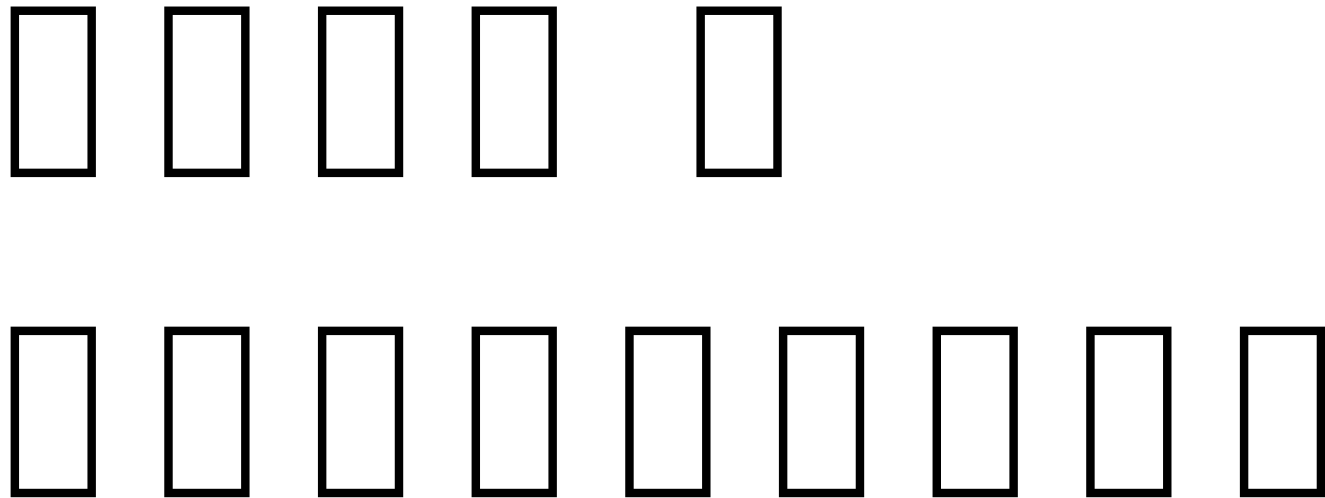
Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Çarşamba, 08 Mayıs 2024 02:52 -

■
ir. ■

1.MEKTUP

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Çarşamba, 08 Mayıs 2024 02:52 -

Said Nursî